

A grófné, a mester és a költő bálterme - Az egykori Aranyszarvas fogadó épülete Nagykárolyban

A 18. század végén a Károlyiak közbenjárása révén vált Nagykároly Szatmár vármegye székhelyévé. A régi uradalmi központ új, megyeközponti rangja egészen a 20. század elejéig óriási előnyt jelentett a városnak, hiszen a növekvő befolyás a gazdasági és kereskedelmi fellendülésen túl a helyi közélet felpezsdülését is jelentette. A polgárosodó megyeközpont társadalmi életének is színteret biztosító korábbi Aranyszarvas fogadót az 1834-es földrengés pusztításai után gróf Károlyiné Zichy Karolina kezdeményezésére és támogatásával, Ybl Miklós tervei alapján bővítették ki 1845-ben. Egy évvel később, nagykárolyi látogatása során a legismertebb magyar költő itt találkozott és bálozott a fogadó emeleti dísztermében későbbi feleségével, Szendrey Júliával – megalapozva ezzel a helyi Petőfi-kultuszt. A 20. században városháza, szakszervezeti iroda, raktár, munkásszálló és katonai laktanya is működött a romosodó fogadóépületben.

Az elmúlt évtizedben zajlott átfogó felújító munkálatokat követően ma újra a polgármesteri hivatalnak ad otthont az Ybl-féle klasszicizmus-értelmezés visszafogott, vidéki példajaként számontartott műemlék épület.

Enyedi Anna Regina